

Abstrakt

Úvod: (Experimentální část). Hypotéza definuje riziko kvazi-statického selhání transpedikulární fixace u páteřního kadaverovního preparátu s defektem předního sloupce s ohledem na rozsah fixace a stanovuje riziko selhání transpedikulární fixace s ohledem na konvergenci zavedení šroubů fixace při cyklickém zatížení. (Klinická část). Hypotéza stanovuje rizika klinických a RTG výsledků u izolovaného zadního přístupu v léčbě přední bederní spondylodiscitidy a hodnotí rizika použití titanového implantátu při přední radikální resekci infekčního ložiska spondylodiscitidy.

Metoda: (Experimentální část). Čtyři anatomické preparáty Th-L páteře s defektem předního sloupce páteře byly transpedikulárně instrumentovány a následně kvazi-staticky testovány na MTS 858,2 Mini-Bionix. Koncepce části s testováním cyklického zatížení byla založena na koncepci ASTM standard F1717. (Klinická část). Skupina A(23 pacientů) byla léčena pouze zadním transmuskulárním přístupem a druhá skupina B(8 pacientů) byla léčena dvoudobým zado-předním přístupem.

Výsledky: (Experimentální část). Byla zaznamenána progresa ve všech hodnocených parametrech se značnou asymetrií (extenze, flexe, dukce) zatížení preparátu páteře s defektem předního sloupce při kvazi-statickém zatížení. Deformace(zatížení) tyče klesá se zvýšením rozsahu transpedikulární fixace. Konstrukce s maximální konvergencí transpedikulárních šroubů selhala při nejmenším počtu cyklů zatížení v hodnocení ASTM standard F1717. (Klinická část). Rozdíly ($p < 0,001$) ve skupině A byly nalezeny v hodnocení JOA před ($\emptyset 9.30$), 6T ($\emptyset 11.82$) a 12M pooperačně ($\emptyset 13.27$) a rozdíly VAS před ($\emptyset 7.39$), 6T ($\emptyset 3.82$) a 12M pooperačně ($\emptyset 2.36$) a ve skupině B JOA hodnoty před ($\emptyset 9.38$), 6T ($\emptyset 11.75$) a 12M pooperačně ($\emptyset 13.63$) a VAS před ($\emptyset 7.38$), 6T ($\emptyset 4.63$) a 12M pooperačně ($\emptyset 2.25$). RTG hodnocení skupiny A před ($\emptyset 1.75$), 6T ($\emptyset -3.73$) a 12M pooperačně ($\emptyset -0.79$) a ve skupině B před ($\emptyset 3.71$), 6T ($\emptyset -8.21$) a 12M pooperačně ($\emptyset -6.45$).

Závěr: (Experimentální část). Rigidita spinální transpedikulární fixace u kadaverovního preparátu páteře při maximálním zatížení kontinuálně narůstá bez skokových změn hodnot a nebylo zaznamenáno riziko selhání konstrukce v předdefinovaném kalibrovaném rozmezí. Experiment cyklického zatížení ukazuje vyšší riziko selhání ASTM standard F1717 u soustavy s vyšší počáteční rigiditou. Studie ukazuje, že změna v konvergenci transpedikulárních šroubů ovlivňuje rigiditu a trvanlivost soustavy v podmínkách cyklického zatížení. Důležitost tohoto faktoru narůstá v případě snížené kvality kosti. (Klinická část). Výsledky ukazují minimum závažných klinických komplikací a vyšší ztrátu sagitální rovnováhy u skupiny A. Ve skupině B nebyla nalezena recidiva nebo přetrvávání hlubokého infektu v místě původního ložiska infektu.